

СТАНОВИЩЕ

за кандидатурата на гл. асистент д-р **Георги Николов** единствен участник в обявения конкурс за доцент към Катедрата по българска история на ИФ при СУ „Климент Охридски“

проф. дин. Петър Ангелов

В моя отзив ще обърна последователно внимание на няколко съществени момента от преподавателската кариера и научната продукция на гл. ас. Георги Николов. От приложените документи е видно, че зад гърба си той има 25 години научна и преподавателска дейност като се започне от избора му за аспирант към център „Иван Дуйчев“ през 1986 г. Дългият му преподавателски стаж включва, както воденето на семинарни занятия по средновековна българска история, така и четенето на лекционни и специализирани курсове пред задочници, бакалаври и магистри в ИФ. Освен това е имал лекционни курсове в Стопанския факултет към СУ и в Художествената академия. Няма съмнение, че тази разностранна преподавателска дейност е сериозно основание да смятам, че гл. ас. д-р Георги Николов е един зрял и опитен преподавател, който напълно отговаря на условията да му бъде присъдена академичната длъжност „доцент“. Тези мои впечатления съм добил в дългогодишната ни съвместна преподавателска дейност, която неизбежно включваше и провеждане на изпити със студентите. По време на тези изпити Георги Николов е проявявал винаги необходимата взискателност при оценката на показаните знания, съчетана с уважение към студентите и вяра в техните потенциални възможности. Основанията ми за направения извод, че Георги Николов заслужава да получи академичната длъжност „доцент“ се допълват и от обема и стойността на научната продукция, с която той се явява на този конкурс.. В приложения списък са посочени общо 129 публикации, които са тематично разбити в отделни раздели – монографии /2/, студии и статии/ 39/, рецензии и отзиви/24/, библиографски публикации /15/, учебници и учебни помагала /4/, научно-популярни публикации /45/. Съгласно условията на конкурса и изискванията на закона ще обърна внимание на втората монография,

публикувана неотдавна под надслов „Самостоятелни и полусамостоятелни владения във възстановеното Българско царство /края на XII – средата на XIII в./. С тази монография тематично са свързани и повечето студии и статии, с които Георги Николов се явява на конкурса /общо 10 на брой/. Представената монография е резултат от дългогодишните изследвания на Георги Николов върху сепаратизма в средновековна България. Ще припомня, че неговият докторски труд, защитен преди 10 години, бе посветен именно на подобна тематика, свързана с проблемите на централизма и регионализма в Първата българска държава. Монографията на Георги Николов е по мое мнение успешен опит в нашата медиевистика за своеобразен синтез на проблема за сепаратизма в Средновековна България, изграден върху привличането на разнообразен писмен и археологически материал и почиващ върху достиженията на нашата и чужда медиевистика. Потърсени са корените на това явление в съответни аналогии с останалите балкански страни, разгледани са геополитическите и икономически аспекти на сепаратизма, направени са съответните изводи за отражението му върху съдбата на Средновековна България. Важни приноси, които могат да се изтъкнат, както в монографията, така и в приложените статии и студии, са свързани с изясняването етапите на сепаратизма, параметрите на властта на отделните сепаратисти, характера на техните владения, същността на т. нар. апанажни владения през XIII и XIV в. и пр. Моето пожелание към кандидата е в едно следващо издание на монографията той да включи и периода от втората половина на XIII в. и особено XIV в., който дава много материал за размисъл. Така очевидно изследваният проблем ще придобие напълно завършен вид, а вероятно и някои от направените изводи ще бъдат допълнени и задълбочени. Бих отправил препоръка и към един по-аналитичен и по-пълен преглед на съществуващите до този момент публикации по проблема. Необходимо е да проличи по-ясно оценката на направеното до този момент в историографията за да се открият по този начин оригиналните приноси на труда. Също така би представлявало интерес да се отдели внимание и на въпроса до каква степен етносъзнанието оказва някаква роля върху поведението и политиката на отделни самостоятелни или полусамостоятелни господари по българските земи през XIII и XIV в.

Оценявам по достойнство и библиографските занимания на Георги Николов и особено обстоятелството, че той е референт за българската медиевистика в едно толкова престижно списание като „Byzantinische Zeitschrift”. Някога и аз имах същата възможност и мога определено да

заявя, че това е едно отговорно, нелеко и недооценено занимание, което е от особена важност за пропагандата на нашата историческа наука в чужбина. Бих добавил също, че не е без значение и участието на Георги Николов в рядколегията на сп. „Минало”, което дава поле на изява на млади и начеващи научни работници. Това участие несъмнено спомага да се съхрани научният дух на списанието и да се поддържат едни високи професионални критерии при подбора на публикациите. Ще отбележа също и ентузиазма и последователността, с която Георги Николов се зае с организацията на библиотеката към Семинара по българска история. Това е едно изключителна отговорна дейност, която е в полза, както на преподаватели, така и на студенти и допринася за издигане на професионализма в преподаването и изследването на българската история. Всичко казано до тук ми дава пълни основания да препоръчам на уважаемите членове на специализираното жури да дадат своя положителен вот за присъждането на гл. ас. д-р Георги Николов на академичната длъжност „доцент”. Той отдавна го заслужаваше и се радвам, че този момент най-сетне настъпи.

25.10.2011 г.
София

Дал становището:
(проф. дин П. Ангелов)